

1 POČTY A UMÍSTĚNÍ HASICÍCH PŘÍSTROJŮ VE STAVBÁCH VE VZTAHU K HASICÍ SCHOPNOSTI

Po přijetí norem řady EN 3 se i v České republice (od roku 1997) začala hodnotit hasicí schopnost přenosných hasicích přístrojů. Dodnes se však nepodařilo provázat hasicí schopnost přístrojů s určováním jejich počtu v objektech.

Vyhláška Ministerstva vnitra č. 246/2001 Sb. o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru (vyhláška o požární prevenci) učinila první pokus, určit celkovou hasební účinnost přístrojů na plochu objektu. V §2 odst. 5) vyhlášky o požární prevenci se uvádí:

V prostorách a zařízeních právnických osob a podnikajících fyzických osob, u nichž nebylo stanoveno množství, druhy a způsob vybavení věcnými prostředky požární ochrany a požárně bezpečnostními zařízeními podle odstavce 1 nebo 2, popřípadě nelze-li toto prokázat, se zabezpečují a instalují alespoň

- a) na každých započatých 200 m² půdorysné plochy podlaží objektu přenosné hasicí přístroje obsahující hasivo s celkovou hasicí schopností nejméně 13 A (pro požáry látek v tuhém stavu, zejména organického původu, jejichž hoření je obvykle provázáno žhnutím), nebo
- b) na každých započatých 200 m² půdorysné plochy podlaží objektu přenosné hasicí přístroje s celkovou hasicí schopností nejméně 70 B (pro požáry hořlavých kapalin nebo hořlavých látek přecházejících do kapalného stavu).

Tyto formulace, i když jsou v nich určité chyby, považuji s ohledem na řešenou problematiku za zlomové. V žádném jiném předpisu není vztah plochy a hasicí schopnosti uveden. Požárně bezpečnostní řešení staveb se omezují na určení celkového počtu hasicích přístrojů s tím, že v lepším případě určí druhy hasicích přístrojů a hmotnost hasiva. Bohužel však i dnes se setkávám s tím, že jsou předepisovány přístroje, které se již několik let nevyrábějí, protože neodpovídají zařazení dle norem řady EN 3 (například u přístrojů CO₂ hmotnost náplně 6 kg, u vodních přístrojů 10 l).

Co však již v pořádku není, je další ustanovení § 2 odst. 5) vyhlášky o požární prevenci, kde se uvádí, že pokud nejsou na typových štítcích hasicích přístrojů uvedeny hodnoty jejich hasicí schopnosti, instaluje se jeden přenosný hasicí přístroj na každých započatých 200 m² půdorysné plochy podlaží objektu, přičemž jmenovité množství náplně hasicího přístroje musí odpovídat nejméně některé z těchto hodnot: 9 litrů vody, 6 litrů vodního roztoku pěnidla, 6 kg halonu nebo jiného ekvivalentního hasiva, 6 kg hasicího prášku nebo 5 kg oxidu uhličitého.

S ohledem na zásadní novum, které tato ustanovení přinesla, je mi jasné, že bylo potřeba nějakým způsobem řešit stav, který byl před účinností vyhlášky o požární prevenci. Většina instalovaných přístrojů opravdu neměla v té době na typových štítcích uvedenu hasicí

schopnost a s ohledem na stanovenou životnost přístroje (40 roků u přístrojů CO₂, 20 roků u všech ostatních typů, pokud není omezeno jiným předpisem) bylo potřeba nějaký čas překlenout. Vadí mi však, že se smíchaly dohromady všechny druhy hasicích přístrojů, bez ohledu na vhodnost pro hašení jednotlivých tříd požárů. I tady již bylo možné uvést, že přístroje vodní jsou vhodné pro hašení požárů pevných látek (třída požáru A), přístroje pěnové a práškové jsou univerzální a přístroje CO₂, halony a jejich ekvivalenty jsou určeny pro hašení požárů hořlavých kapalin (třída požáru B).

QUALITY RECORD

Název	Počty a umístění hasicích přístrojů ve stavbách ve vztahu k hasicí schopnosti
Popis	Hasicí schopnost ve vztahu ke stávajícím předpisům. Stanovení počtu hasicích přístrojů dle vyhlášky č. 246/2001Sb.
Kategorie	Počty a umístění hasicích přístrojů ve stavbách
Název souboru	4-1_Pocty_a_umisteni_HP.pdf
Datum vytvoření	15. 1. 2007
Autor	Ing. František Chuděj
Klíčová slova	Vyhláška; Vyhláška č. 246/2001Sb.